

Hälsning

från Sveriges Kristna Sjuvårdsförbund

Fjäril väckt i marsolen. Foto: Margrèth Jansson.

Kom in i Guds solsken, kom ut ur din vå
Kom in i ljuset och sången du hör och du kan
känna hans värme från topp och till tå
Kom in i Guds solsken, kom ut ur din vå.

Se dej omkring hans solsken finns överallt
även om skuggor gör att det känns kallt.
Ja' sa: Se dej runt omkring
hans kärlek finns överallt.

C. Gassman/I. Hörnberg

Ur innehållet:
Vardagstro • Hälsning från sjukhuskyrkan
Bön påverkar och förändrar

Ordföranden har ordet

Kära vänner i SKSF,

Sedan sist har vi firat jul och ett nytt år har börjat. Jag hoppas att du har fått lite tid att varva ner och inte bara stressat runt.

2012 började man i HCFI som man brukar, med en bönevecka, och i år samlades man i Drongen i Belgien. Själv valde jag att stanna hemma i år, men hade tillsammans med en väninna möjlighet att följa med i den fina böneguiden som var framtagen för veckan. Temat var: "Att löpa loppet". Loppet börjar vi den dag vi föds på nytt i Kristus, och slutar den dag då vi lämnar det här jordelivet. "Jag vill endast fullborda mitt lopp och den uppgift jag har fått av Herren Jesus: ..." Apg.20:24. Vi behöver likt en idrottsman förbereda oss för loppet, ha målet klart för oss, och löpa i rätt riktning. Rätt näring och uthållighet är viktigt. Vi ska drivas av kraften från den Helige Ande och hämta vår styrka hos Gud. Det kan kosta på, men om vi inte ger upp får vi belöningen i sinom tid. Vi får följa Jesu exempel. Han kämpade och vann seger.

Jag blev nyligen mormor till en liten söt flicka. Hon var efterlängtd och är mycket älskad av sina föräldrar. Det är tyvärr inte alla barn som får uppleva det. Många har en tuff uppväxt som lämnar djupa sår i själen. Det kan vara grannen, mannen eller kvinnan vi möter på arbetsplatsen, någon i skolan eller i församlingen. Om vi kan se dem med Guds ögon, blir det lättare att se hela människan och glömma bort de fördomar vi har. Då kan Jesus, han som kan läka själens sår, visa sin kärlek genom oss. Jag hoppas att 2012 blir ett år med många fina möten med varandra och andra, men framför allt med Gud.

Temat för vårt 60-årsjubileum i augusti är "ALLT VERKLIGT LIV ÄR MÖTE – med mig själv, de andra, min omvärld och med Gud". Programmet för hela konferensen kommer i nästa nummer av Hälsning.

Det känns viktigt att uppmärksamma sjukhuskyrkan. Då vi hade samlingen i Örebro i november, gjorde vi även ett intressant besök på Universitetssjukhuset, där vi träffade självvårdaren Bengt Isaksson. Han skriver lite om deras arbete i den

här tidningen, och sedan kommer vi att få en hälsning från en annan sjukhuskyrka i maj.

Ni kommer då även att kunna läsa en artikel om etikundervisningen i Skövde.

Vi har pratat om att förnya vår tidning och fr.o.m. nästa nummer blir det en ny layout. För att få den i färg och kanske några extra sidor i samband med vårt jubileum, kommer det att kosta lite mer, men om vi alla hjälps åt att betala in medlems/prenumerationsavgift blir det inget problem.

Gud välsigne dig där du är!

Margréth Jansson
ordförande

Hälsning

från

Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Smedhemsv. 19, Ryd, 560 25 Bottnaryd
Tel. 072 - 215 19 92

E-post: kristenivarden@telia.com

Ansvarig utgivare

Barbro Fritz, Västerlångg. 22, 578 33 ANEBY
Tel. 0380 - 402 46

E-post: barbrofritz@gmail.com

I redaktionen

Barbro Fritz, Majken Hagvil, Ingrid Rydell

Prenumerationsavgift valfritt belopp
Tidningen utkommer med 4 nr per år
Manus till nästa nr senast den 20 april 2012

Gåvor sändes till

Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Plusgiro 13 87 37 - 2

Hemsida på Internet
www.kristenivarden.nu

Vardagstro

Jag heter Gull-Britt Enocksson, är 50+ och bor i ett litet samhälle i Västergötland. Det jag ska berätta om tog sin början 30 oktober 1995. Vi hade då jobbat som jourfamilj åt sociala myndigheten ca 2 år, men varit familjehem sedan 1989. Min man och jag hade/har två biologiska barn och två barn som kommit till oss och stannat kvar och så hade det kommit barn ibland som behövde ett hem tills det ordnat upp sig på ett eller annat sätt. Varje gång det skulle komma ett barn bad jag över det för att få visshet om att det var rätt. Likadant gjorde jag denna gång. Jag hade inget namn, men jag visste att det var en liten flicka på 9 mån som var svårt skadad. Hon var blind trodde man, cp-skadad, utvecklingsstörd och vistades på sjukhus sedan en tid tillbaka, men var nu medicinskt färdigbehandlad. Tanken var att hon skulle komma till oss tills man hittade en annan lösning. Jag förstod att det skulle bli en svår utmaning. Jag sa till den socialsekreteraren som ringde att jag ville tänka på det till nästa dag och att vi då skulle höras på telefon.

Sagt och gjort, vi pratade om det i familjen och jag bad över det. När jag bad sa jag till Gud att om flickan hade ett förnamn som började på A så skulle jag ta det som ett tecken att det var rätt och att han skulle vara med och hjälpa oss. Nästa dag ringde hon tillbaka till mig och undrade hur vi tänkte. Jag frågade då vad flickan hette och hon berättade att hon hette Annelie! Det var ju inget mer att vänta på, utan dagen därpå åkte vi till sjukhuset för att träffa Annelie för första gången. Tre dagar senare kom hon hem till oss. Tack och lov att vi inte visste vad som väntade. Dag som natt skrek hon mest. Vi bar och bar på henne, men inget verkade hjälpa. Trots att det var jättejobbigt kom vi att älska denna lilla tjej för den hon var och att hon skulle flytta ifrån oss kunde vi inte tänka. Man hade heller inte hittat någon annan familj, utan det var någon form av institutionsvård som var alternativet. När vi var på läkarbesök och frågade om framtiden fick vi till svar att Annelie hade så svåra skador att det var omöjligt att svara på, men nu visste man säkert att hon var helt blind, resten fick vi se tiden an.

När Annelie var tre år sa hon sitt första ord

som var pappa. Då grät vi glädjetårar. Jag visste ju att hon inte såg så jag hade placerat chokladsås runt hennes läppar så hon skulle använda sin tunga och så hade jag pratat med min mun mot hennes. När Annelie var 5 år adopterade vi henne. Vi gav henne ytterligare två namn. Det ena helt med tanke på vad det betyder, Victoria, det andra bestämde syskonen så det blev Ida. Istället för att skicka adoptionshandlingarna till oss kom två personer från socialkontoret och lämnade över dem. När de underskrivna handlingarna överlämnades fick jag orden "Det är fullbordat" till mig. Det kändes mäktigt och heligt på något sätt. Lördag kväll var jag i kyrkan, där den tillresta pastorn predikade över Jesu sista ord på korset "Det är fullbordat"!!

Söndagsförmiddagen var hela familjen på gudstjänst. Det var en konferenshelg med mycket folk tillresta. Vi var framme för förbön med Annelie och gick sedan tillbaka till bänken. Då kom en kille fram till oss, och presenterade sig. Jag har varken förr eller senare sett honom. Han sa att han fått en uppmaning att komma och be för vår flicka, men vågade inte, utan hade istället gått ut, men han kom inte ifrån det. Så där står han nu med en förfrågan "Får jag be för henne?" Säkert han fick. Så började han be, och han bad tre ord som han upprepade gång på gång medan tårarna rann nerför hans kinder. Orden var "Det är fullbordat"!! Det enda jag vet om den här killen är att han heter Samuel (Gud hör bönen). Idag är Annelie 17 år. Hon är fortfarande helt blind, gravt utvecklingsstörd, rullstolsburen och behöver hjälp med allt, men jag ångrar inte en sekund att vi tog emot henne, för vi har varit med om så mycket som vi aldrig kunnat tänka och Gud har aldrig tagit sin hand ifrån oss utan välsignat oss.

Gull-Britt Enocksson

Hälsning från sjukhuskyrkan i Örebro

Att det finns en kyrka på sjukhuset är för de flesta inte så konstigt. Det är ju så många som dör där kan det tyckas, och då behövs det ju en präst eller pastor. Annars är en vanlig kommentar, som jag själv hör emellanåt: "Hur kan du ha ett sådant arbete? Det måste vara förfärligt jobbigt". Men i sjukhuskyrkan arbetar vi mer med livet än med döden.

Sjukhuskyrkan är samlingsnamnet för kyrkornas gemensamma arbete på sjukhusen. Det är ett arbete som bedrivs ekumeniskt även om de flesta anställda kommer från Svenska kyrkan.

Jag är sjukhussjälavårdare på Universitets-sjukhuset Örebro och blev vid ett tillfälle inbjuden till Psykiatriska klinikens etiska kafé för att säga något om sorg och sorgearbete. När moderatorn presenterade mig sa hon bl.a. "Bengt har nog den finaste titeln på hela sjukhuset: Sjukhussjälavårdare (och hon betonade varje stavelse)". Titeln är jag ganska ensam om, i alla fall på vårt sjukhus, men funktionen att vara själavårdare på sjukhus är inte så ovanligt.

Det är ett fantastiskt arbete med skiftande arbetsuppgifter. Det går inte att förutse allt som en dag kommer att innebära. En sjuksköterska ringer från en avdelning om en patient med oro inför en operation och som vill ha samtal. En annan kommer och vill samtala om hur det är att sitta vid sin förälders dödsbädd. Eller det är en personal som vill få tid för samtal för att hon tycker att det är alltför krävande uppgifter. Så är det de planerade grupperna, samtalen och patientbesöken.

"När livet förändras, genom t.ex. sjukdom, kommer ofta de existentiella funderingarna upp till ytan. Då kan det vara skönt att få tala med någon, som har tystnadsplikt och inte enbart hänvisar till "sekretessen"."

I sjukhuskyrkan är våra målgrupper i första hand patienterna, de anhöriga/närstående och personalen. Genom en god relation med personalen får vi ofta goda möten med patienter och anhöriga/

närstående så alla tre kategorierna är lika viktiga.

Vi i sjukhuskyrkan har en särställning på sjukhuset. Vi hör dit utan att tillhöra det. Det betyder att vi finns på sjukhuset på, i stort sett, samma villkor som all annan personal utan att för den skull delta aktivt i själva vården. Indirekt kan givetvis ett själavårdande samtal bidra till att patienten känner stöd på något sätt vilket är positivt för tillfrisknandet. När en patient, anhörig, personal vill tala med någon som är beredd att lyssna och har utbildning och vana av att vara ett stöd i kriser och nya livssituationer, finns sjukhuskyrkan där.

När livet förändras, genom t.ex. sjukdom, kommer ofta de existentiella funderingarna upp till ytan. Då kan det vara skönt att få tala med någon, som har tystnadsplikt och inte enbart hänvisar till "sekretessen". Det är skönt att få tala med någon som har tid att lyssna och som man också kan få återkomma till efter en tid. Det är skönt att få tala med någon utan att det man säger hamnar i några journalanteckningar. Det är så sjukhuskyrkan upplevs av många.

I sjukhuskyrkan vill vi värna om människovärdet och den gudomliga dimensionen vid mötet med patienten och/eller den vi möter. Det händer inte så sällan som vi bokstavligen "går i förutberedda gärningar". Det har hänt att jag gått till "fel" patientrum för att upptäcka att det var just dit jag skulle gå för att det var där jag behövdes.

Sjukhuskyrkans symbol illustrerar detta fantastiska att det kan växa fram något nytt ur det brutna och att vi hela tiden är inneslutna i Guds kärlek och omsorg. Det är detta som också präglar vårt

Forts. nästa sida

Bön påverkar och förändrar

Esters bok i Gamla testamentet handlar om hur bön räddade sex hundra tusen judar från en total förintelse. En man som i flera avseenden påminde om 1900-talets Adolf Hitler i Europa, var orsaken till det politiska beslutet som innebar att alla judar skulle dödas vid ett bestämt datum. Hans namn var Haman och han hatade judarna för deras tro och moral, men också därför att de vägrade erkänna honom som gudomlig. Under en längre tid förnedrades den judiska befolkningen och man hänade deras tro.

600 000 judar skulle dö

Nebukadnessars Babel hade besegrats och den persiske kungen Ahasveros hade triumferat. Hans persiska imperium sträckte sig från Nordafrika till Indien. Jerusalem var ödelagt, templets heliga föremål var stulna och bortförda, judarna hade skingrats, men enligt historiska uppgifter fanns det 600 000 judar i Persien när en stor massaker förbereddes.

Profeten Daniel engagerade sig i bön

Profeten Daniel levde samtidigt och var nu gammal. Han engagerade sig i bön för judarna. Ester hade en släkting som hette Mordokaj som på hennes uppmaning mobiliserade alla judar till att under tre dygn fasta och bedja inför Gud. Det gällde liv eller död för Israels folk.

Därför firas Purim

Esters bok ger oss ett starkt exempel på börens makt och dessutom förebilder till hur man ska be

för att få se förändringar i svåra omständigheter. Gud tog itu med fienden och istället för total förnedring, fick det judiska folket upprättelse. Därför firar judarna än idag den högtid som kallas Purim.

Det gäller DIN vardag

Det här bibelstudiet kan tillämpas i svåra förhållanden vi möter, i samhället, på en arbetsplats, i konfrontation med den ondskan som ibland uppträder inom människor.

Genom andligt stöd i bön utvecklade Ester som ung kvinna ett andligt ledarskap med skicklighet i svåra förhandlingar och med karismatisk utstrålning. Det gav henne auktoritet inför dåtidens makt-havare. Så kan en personlighet också i vår tid förstärkas av det som händer i samband med koncentrerad och målinriktad bön.

Unik kommunikation

När du ber till Gud för en medmänniska, sker samtidigt ofta en horisontal kommunikation med den person som du ber för.

Medan Ester ännu var en okänd tonåring och Belsassar fortfarande var kung i Babel, hade profeten Daniel en syn och skriver att "jag såg mig själv i Susans borg". Något år senare var det just i den miljön som Ester hamnade. Daniel fick på förhand kunskap om hur demoniska makter skulle utmana det judiska folket. Trots geografiska avstånd, var han närvarande genom bön. "Om jag också till kroppen är frånvarande, är jag i anden hos er", skrev Paulus om hur bön fungerar.

Forts. nästa sida

arbete i anhörigrupper såväl som i enskilda samtal och grupper för personalhandledning mm.

"Vart har andakterna tagit vägen?" kan vi höra ibland. När jag var pastor i en församling i stan fick vi en lista över avdelningar där vi skulle ha en andakt. Så är det inte längre. Vi har märkt att de patienter som ligger inne är ofta svårt sjuka och tillgodogör sig sång och musik i större utsträckning. Därför har vi mer av sång och musik och mindre av "predikan" på avdelningarna. Däremot har vi gudstjänst varje vecka där vi ock-

så firar nattvard varannan vecka.

Det är ett fantastiskt arbete jag har, och jag hör och förstår vilken stor betydelse sjukhuskyrkan har på sjukhusen i landet.

Bengt Isacson

sjukhussjälavårdare på universitets-sjukhuset Örebro

“Även om det är föredömligt att ha regelbundna rutiner för andakt och liturgiska former som följs, så är det viktigt att inför stora utmaningar frigöra spontanitet, hängivenhet och tillåta känslan att uttrycka det som inte ord kan säga.”

Mobilisera så många som möjligt!

När motståndet är starkt och förhållandena är mycket svåra, då behövs mer än en bedjare. Börens hemlighet är att mobilisera många i gemensam bön. Ester hade sju kvinnor med i sin bönegrupp, dessutom värdjade hon om andligt stöd av ”alla judar som fanns i Susan” (Ester 4:16).

Bön ger alltså större resultat när många ber tillsammans. Förebedjarna är då som en armé inför mörkrets valde och i samverkan med himmelska härskaror. ”Vi strider mot... furstar och väldigheter och världshärskare här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarna” (Ef 6.12).

Fasta med bön är en förstärkning

Den andliga erfarenheten är att vår bön förstärks på ett märkbart sätt genom att fasta. Ester och hennes vänner avstod från både mat och dryck när de fastade och bad (4:16). Det hebreiska ordet för ”fasta” är ”tsúwm” och betyder egentligen att beskydda. Man höll handen framför munnen och kunde inte äta eller dricka. Ordet kan också innebära att bli beskyddad inför något fientligt. När vi

läser Bibeln kan vi se flera exempel på hur himlen engagerar sig när människor fastar och beder.

Viktigt att vara motiverad

Bön som ger resultat präglas av stark motivation. Esters bok skildrar hur de fastade, grät och klagade. De flesta satte sig i säck och aska. En judisk historieskrivare har berättat hur leviterna kastade sig mot marken och många blåste i shofarhornen som gav ett vemodigt, starkt uttryck som ett bönenero till Gud. Även om det är föredömligt att ha regelbundna rutiner för andakt och liturgiska former som följs, så är det viktigt att inför stora utmaningar frigöra spontanitet, hängivenhet och tillåta känslan att uttrycka det som inte ord kan säga. (Rom 8:26-27).

Stanley Sjöberg
pastor

Vi ber tillsammans

Tacka för:

- att Gud är med oss varje dag i vårt arbete, precis som han lovat
- nya kontakter tack vare den fina hemsidan
- sjukhuskyrkan i vårt land och det arbete den gör
- bönesvar som vi får uppleva

Bed för:

- att vi ska kunna se våra medmänniskor med Guds ögon, alla är lika värdefulla inför Gud
- att vi ska kunna lyssna in vad Gud vill med våra liv, Ps 32:8
- nya bönegrupper runt om i Norden
- Saline-kursen i Falun
- SKSF:s 60-årsjubileum och Nordisk konferens i augusti

Bön på jobbet

❖ ”Kvinnan hade ofta svårt att komma till ro. Hon hade i nästan hela sitt liv varit aktiv i en församling på orten. På bordet i hennes rum stod en ask med Dagens lösen. Det är kort med bibelverser på. Jag frågade kvinnan om hon ville att jag skulle läsa för henne. Det ville hon. Hon fick själv ta ett kort, som jag sedan läste för henne. Sedan bad vi ”Gud som haver” och ”Fader vår” och kvinnan kom till ro. Det är klart att hon hade tidigare läst sin bibel på kvällarna och kunde nu inte längre göra det. Något fattades. Jag berättade detta för några av mina arbetskamrater, som också började läsa på kvällarna. Alla var själva inte troende, men såg att kvinnan blev lugn.”

Undersköterska

❖ ”När det känns tungt ber jag i mitt hjärta. Jag vet att Gud hör mitt hjärtas bön.”

Vårdbiträde

❖ ”Jag jobbar natt, och brukar då vi går runt och tittar till dem som bor på boendet, be tyst för mig själv för dem. Ibland kanske någon är vaken och man får stanna några minuter, hålla i handen och prata lite. Då brukar jag samtidigt be, inte högt men jag tänker bönen. Jag vet att Gud kan läsa mina tankar.”

Undersköterska

❖ ”Flera gånger då det uppstått komplikationer vid förlossningar har jag vänt mig till Gud. Jag har suckat tyst för mig själv.”

Barnmorska

Disa Lindelöw-Karlsson har fått hembud

En av pionjärerna i SKSF, Disa Lindelöw-Karlsson, Falköping, har fått flytta till sitt himmelska hem. Disa var född 8 augusti, 1913. Hon utbildade sig till sjuksköterska på Sofiahemmet och arbetade på olika platser tills hon 1959 flyttade till Gävle där hon blev husmor. Hon kom i kontakt med Francis Grim och Johann Engela vid deras första besök i Sverige 1951 och var alltså med från första början. Anna-Svea Andersson, SKSF:s förste ordförande, kom också från Gävle och Disa och hon arbetade tillsammans i styrelsen till i slutet på 80-talet. Vi tackar Gud för vad Disa fick betyda för SKSF och lyser frid över hennes minne.

Vi tackar för gåvor

Inkomster 4:e kvartalet 2011

Gåvor till SKSF	23 130,00
Lennart Karlssons arb i Sydafrika	5 328,00

Summa: 28 458,00

Utgifter 4:e kvartalet 2011

Hälsning	16 070,00
Avgifter Plusgirot	174,00
Porto, telefon, papper	1 170,00
Utbetalt till Lennart Karlsson	5 328,00
Övriga utgifter	269,00

Summa: 23 011,00

Besök i Örebro

Tack Margreth, för ditt besök i Örebro tisdag den 15 november 2011!

Först på eftermiddagen besökte vi Sjukhuskyrkan, och självårdaren Bengt Isaksson gav oss en mycket fin information om sitt arbete. På kvällen var det samling på Blå Bandet. Vi pratade om SKSF, vår önskan att få vara ljus och salt och om bönen betydelse. Vid fikaborden blev det många personliga vittnesbörd om vad Gud gör idag.

Onsdag eftermiddag besökte vi ett servicehus där Ingrid (92 år) hade dukat ett fint kaffebord. Solveig P tog fram sin gitarr och vi sjöng gamla härliga väckelsesånger. Vi får inte glömma de "gamla" förebedjarna! Nu är det skördetid och skörden ska bärgas in av både gamla och unga.

Ingrid Börjesson

B-POST

Begränsad Eftersändning

Vid definitiv eftersändning återsändes försändelsen med den nya adressen till:

Textorama

Box 427, 573 25 Tranås

Saline-kurs i Falun

“Ljus och Salt”

lördagen den 24 mars 2012

Tid: kl 09.30-17.30

Plats: Elsborgskyrkans café, Myntgatan 13, Falun

Föreläsare: Josefine Svensson, läkare från Eksjö

Kostnad: 350 kronor (studerande 250 kr), lunch tillkommer. Kompendium, föreläsning och fika fm och em ingår.

Anmälan: Senast 11 mars till SKSF via epost till kristenivarden@telia.com eller via telefon:

072-215 19 92 eller 036-204 58

Josefine Svensson

"ALLT VERKLIGT LIV ÄR MÖTE

– med mig själv, de andra, min omvärld och med Gud"

60-årsjubileum – Nordisk konferens

SKSF fyller 60 år 2012 – Det ska vi fira!

Vi inbjuder samtidigt våra syskonföreningar i de nordiska länderna till en Nordisk konferens

När: 16-19 augusti 2012

Var: Mullsjö Folkhögskola

Gästtalare: Liselotte J. Andersson

Flera andra talare och sångare medverkar under konferensen.

Det planeras även för en utflykt tillsammans.

Program kommer i Hälsning nr 2, men boka in det i din almanacka redan nu!

Grupperna i Jönköping och Bottnaryd inbjuder till en Vårsamling

När: Måndag 14 maj 2012 kl 18:00

Var: Jära hembygdsgård

Gunvor Hector berättar om sitt arbete på gästhemmet (palliativ vård)

Flera andra medverkar. Servering, Lotteri mm.

Mer information kommer på hemsidan

(vi reserverar oss för ev ändringar)